

L'APUNT

Quan en Ringo faci 84 anys (o més)

Xavier Castillón

Fa més de mig segle, The Beatles ja especulaven amb ironia sobre els misteris insondables que comporta fer-se gran, a *When I'm sixty four*, o sigui, quan arribi als 64. Ni John Lennon ni George Harrison hi van arribar, el primer ni de lluny –el 8 de desembre vinent farà 40 anys del seu assassinat–, però Paul McCartney ja va pels 78 anys i Ringo Starr en va fer 80 ahir i ho va

celebrar amb un concert virtual, a través del seu canal de Youtube, amb uns quants amics músics, entre ells McCartney. Ringo sempre ha estat la viva imatge de la felicitat dins l'aristocràcia del rock, en què predominen les ànimes turmentades. I diu que pensa seguir tocant després dels 80 anys. Segurament aquest és el secret del seu somriure etern. Felicitats, Ringo!

El Grec rescata espectacles familiars pendents d'estrena que connecten amb la canalla a través dels jocs i una tecnologia lúdica

Connectats amb tots

mantenir un metre i mig de distància entre els músics], ja que és més complicat escoltar-se. Suposo que ens hi acabarem acostumant.

L'aforament, d'altra banda, és reduït.

Sí, però segur que ho farà especial. El públic fa un gran esforç per venir. Els concerts són ara mostres de voler tornar a la vida.

Té un nou disc amb Artermandoline, conjunt de músics manxecs i catalans establerts a Luxemburg, amb àries per a soprano, mandolina i instruments de corda d'oratoris i òperes de compositors de la Venècia del segle XVII. Què en destacaria?

Són peces que encara no havien estat gravades i que en Juan Carlos Muñoz [mandolinista del quartet] ha trobat viatjant molt i buscant en biblioteques. Amb Artermandoline vam fer un disc l'any 2015 [*Sospiri d'amanti*] i ens vam quedar amb moltes ganes de tornar a treballar plegats. El so de la mandolina és tan eteri i cristal·lí que fa que jo, que no tinc una veu especialment voluminosa, m'hi senti bé des del primer moment.

Ha publicat més d'una trentena de treballs, és artista de Sony en exclusiva i ha rebut premis com l'Orphée d'Or i els Opus Klassik Awards. Què defineix el moment de la seva trajectòria en què es troba actualment?

Estic en un moment bonic, ja que, vocalment, em sento millor i més segura que fa deu anys, per exemple. Faig coses, com el paper de Pamina l'any que ve al Liceu [Rial debutarà al teatre líric de la Rambla amb aquest paper de *La flauta màgica*], que m'allunyen del que acostumo a fer i que m'ajuden a mantenir la veu més flexible. Continuo estimant-me moltíssim el barroc, però! ■

J. Bordes
BARCELONA

Roseland Musical havia d'estrenar *Geometria* dins de la Quinzena de Dansa Metropolitana. S'ha hagut d'esperar a avui i demà (19h Sala Ovidi Montllor, del Mercat de les Flors) i, gràcies al Grec, trobar un forat per mostrar un nou treball a cavall de la dansa i la tecnologia. Farrés Brothers preparava *Orbital* per a la Mostra d'Igualada. També va haver d'endarrerir l'estrena fins dijous passat, que va fer la presentació formal dins del Grec. Tots dos treballs, de companyies de llarga trajectòria a Catalunya, proven de connectar amb la canalla a través dels jocs i una tecnologia lúdica.

El tercer muntatge del cicle de familiars és la provocació de la companyia basca Marie de Jongh: *Ikimilikiliklik*. Aquest grup, que ja és referència al Grec pels seus anteriors treballs (*Amour* i *Estrella*), abandona puntualment el treball de màscara i es decanta per una fórmula més directa: la del contactes entre una nena, la dona que podria ser una bruixa i una ballarina. Utilitzen la paraula per primer cop. Però, aclareixen, tots els que han vist la peça hi saben veure l'ADN dels seus anteriors treballs, per la sensibilitat i la imaginació en el tractament dels personatges.

Geometria es representa avui i demà. Després de *Pinocchio* i *Viatge al centre de la Terra*, en què provaven les projeccions en dues pantalles per donar sensació de tridimensionalitat, ara han fet un pas més gràcies a les ulleres que es donaran als espectadors. Així, sembla que alguns elements s'apropin

Una imatge promocional de 'Geometria', que s'estrena aquesta tarda ■ ROSELAND MUSICAL

directament a la platea. El joc coreogràfic té dues parts ben diferenciades. Primer, hi ha un treball acurat entre la imatge i el moviment dels ballarins i, tot seguit, imagina com seria viure en una ciutat geomètrica a partir de tres personatges: un cercle (molt obert a tot), un quadrat (una persona massa ordenada) i un triangle (el més insegur de tots). Marta Almirall, fundadora del Roseland Musical, indica que la companyia sempre ha treballat amb coreografies per a tots els públics i que, darrerament, vol trobar connectors amb els

més joves.

Els Farrés Brothers s'estrenen amb la connexió de projeccions de dibuixos amb els dos actors per la seva necessitat de provar nous formats. El director, Jordi Palet, reivindica que el teatre de text també ha d'apassionar i combatre "l'obsolescència del teatre familiar".

Pot petit i Sarraute

El capítol de teatre familiar al Grec tindrà dues accions més: el Grec en família (l'11 de juliol, amb una actuació del grup El Pot petit a l'Àmfiteatre Grec) i l'espectacle de clown *Des-*

dèmona, impulsat per Alba Sarraute. Serà el 16 i el 17 de juliol al Mercat de les Flors. L'acròbata i clown ja va fer un tast d'aquest treball (també amb projeccions, però des d'un vestrant molt més analògic, més a prop de CaboSanRoque i Sr. Serrano que dels treballs perfectes i pulcres informàtics) al Maldà aquest Nadal. Ara el signa amb un equip molt més ampli. Cesc Casadesús evita parlar de cicle familiar, perquè voldria trobar nous en la majoria de les propostes, com passa en platees molt més educades, com ara a França. ■

Crítica teatre

Jordi Bordes

Joc sempre

Orbital

Companyia: Farrés Brothers:
Dious, 3 de juliol. Sala Ovidi
Montllor, Mercat de les Flors. Grec

Farrés Brothers contagia les ganes del joc de representar i d'imaginar a *Orbital*. La companyia, de llarga trajectòria, retorna a l'univers lúdic i fantasiós de *Tripula*, el seu anterior treball. *Orbital* torna a parlar de l'amistat de la infància, i els permet debutar amb una mena de *cinema live*, una inesgotable maleta de recursos que compatibilitza molt bé amb les ganes de jugar dels actors.

L'habilitat de transformar elements en la seva aventura cap a la pista d'enlairament del coet és enginyosa però no té la profunditat de molts dels seus treballs anteriors. I és que els Farrés Brothers s'han atrevit a parlar a la canalla de temes com ara l'Alzheimer (*Operació AVI*), o la violència infantil (*OVNI*) i la memòria històrica (*La maleta de l'Agustí*). Ells diuen que els agrada provar el que els és nou. El joc de projectar allò que aparentment s'està gravant des del mòbil és un joc molt efectiu. La peça diverteix i té uns bonics jocs de salts de convenció (de personatge real a dibuix projectat i, tot seguit, a titella articulada pla). En el seu treball, de menys densitat quant a trama, hi ha una autenticitat, que com mou íntimament.